

har indberetninger fra alle de humanitære organisationer, der siger, at den sociale nød stiger. Det er altså i det lys, vi behandler det her forslag.

Her vil jeg bare spørge den konservative ordfører, om ikke det bekymrer et parti, der trods alt nogle gange har været lidt optaget af de sociale forhold i bunden af samfundet, at man erstatte en ret med »så vidt muligt«. Vil den konservative ordfører ikke medgive, at der er meget gummi i en formulering, der hedder »så vidt muligt« – altså mange muligheder for at fortolke – og at den, der står og skal klare sig i den situation bolig-mæssigt, står langt, langt svagere med den her formulering i forhold til den nuværende situation.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er da enig med hr. Villy Søvnald i, at det er en meget relevant social diskussion, vi har her, og derfor mener jeg også, at forslaget som sådan giver et løft til den sociale bund her i landet, fordi vi med sigtet om at få spredt ghettoiseringen giver et løft og en hjælp til at få folk ud af ghettoerne.

Til hr. Villy Søvnalds konkrete spørgsmål vil jeg sige indledningsvis, at vi i Det Konservative Folkeparti tror på det kommunale selvstyre.

Det er da rigtigt, at der er noget elastik – og elastik er jo lavet af gummi – i formuleringen så vidt muligt. Men når kommunerne får at vide, at de så vidt muligt skal opfylde den forpligtelse inden for 6 måneder, har de altså heller ikke frit slag. Så vil kommunerne inden for en margen, som senere må blive fastsat af andre myndigheder end Folketinget, få den fastsat nærmere. Der ligger altså en forpligtelse til kommunerne om at sørge for, at der bliver fundet en bolig.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, det var Storm P., der var inde på, at det kræver en meget stærk moral at sælge elastik i metermål, og det er vel lige præcis det problem, vi står med her.

Man kan have meget tiltro til kommunerne i en række sammenhænge – det synes jeg også man skal have – men når kommunerne er i en situation, hvor de økonomisk er voldsomt klemte af en regering, der klemmer den kommunale økonomi mere og mere, så ved vi også, at opfindsomheden med at afvise udgifter stiger tilsvarende.

Vi har i Folketinget nogle gange diskuteret det, man kalder social eksport, hvor nogle kommuner gør, hvad de kan for at skubbe dyre sociale sager videre til en nabokommune. Det er jeg sikker på De Konservative også har mødt eksempler på.

Det, jeg synes er bekymrende, er, at i det spil er den retssikkerhed, som omgærdner den enkelte, helt afgørende for at beskytte den enkelte mod den type af tænkning. Her er jeg glad for, at Den Konservative ordfører medgav, at der er meget elastik i det her forslag. Derfor vil jeg bare spørge: Bekymrer det så ikke også De Konservative, at man uanset de gode hensigter ikke udstyrrer den enkelte med den retssikkerhed, som er hele forudsætningen for, at vedkommende også er sikret?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Med fare for at gentage mig selv vil jeg sige: Nej, det er vi ikke så bekymrede for, fordi vi netop har tillid til det kommunale selvstyre.

Og lad mig gentage den bemærkning, som også kom fra hr. Michael Aastrup Jensen, nemlig at kommunerne jo heller ikke har nogen interesse i, at der går så lang tid som muligt. Så de facto vil det praktiske liv ude i kommunerne være, at de tager deres lovmæssige forpligtelse højtideligt og sørger for at få folk bosat.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er selvfølgelig lidt underligt, at man i det forrige svar prøver at sige, at man går ud fra, at den ret eksisterer i virkeligheden, for hvis det nu er sådan, at den efter ordførerens opfattelse eksisterer i virkeligheden, hvorfor skriver vi det så ikke bare i loven, så var der ingen diskussion?

Vi er enige i, at det med ghettoer er et problem, og jeg kan forstå på den konservative ordfører, at problemerne bl.a. opstår ved, at kommunerne kun har anvisningsret til almene boliger. Det vil sige, at hvis man afviser en til en almen boligforening, har man kun muligheden at anvise til en anden almen boligforening, mens den private sektor ikke bidrager. Og så har jeg så forstået det sådan, at man vil lave den her dusørordning, så man i højere grad får de private udlejere til at bidrage til at løse de boligsociale problemer. Så langt, så godt.

Jeg har bare det spørgsmål til hr. Jakob Axel Nielsen: Hvorfor foreslår regeringen og De Kon-